

## φονικός

**φονικός, -ή, -ό**, επίθ. [<αρχ. φονικός], που προκαλεί το θάνατο, που σκοτώνει: «ο ιατροδικαστής δεν μπόρεσε να καθορίσει ακόμη το φονικό όργανο με το οποίο επήλθε ο θάνατος του άτυχου νέου».

- φονική μάχη, βλ. λ. μάχη·

- φονικό βλέμμα, βλ. λ. βλέμμα

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας